

Sygn. akt II K 280/21

PR Ds 200.2021

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2022r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach: 27 października 2021r., 1 grudnia 2021r., 14 lutego 2022r. i 14 marca 2022r. sprawy:

1. **S. K.**, s. A. i I. z d. H., ur. (...)

w Ś.

2. **M. J.**, s. O. i B. z d. J., ur. (...) w Ś.

oskarżonych o to, że:

I. w nocy z 2 na 3 marca 2020r. w Ś. dokonali pobicia K. L.

w ten sposób, że zadawali mu uderzenia po głowie, twarzy i ciele, narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, powodując obrażenia ciała w postaci krwiaków okularowych obu oczodołów, podbiegnięcia krwawego okolicy podoczodołowej lewej, 3 otarć grzbietu ręki prawej, podbiegnięcie okolicy czołowej

w okolicy nadoczodołowej lewej, otarcia naskórka okolicy łędźwiowej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni, przy czym S. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary

co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc skazanym przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wyrokiem z dnia

10 stycznia 2018r. w sprawie V K 688/17 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 24.11.2018r. do 22.05.2019r.,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

wobec M. J. i o czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec S. K.

II. w dniu 3 marca 2020r. w Ś. z domu przy ul. (...) zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1000 euro (4320 złotych) oraz biżuterię złotą i srebrną o łącznej wartości 3.500, złotych czym działali na szkodę D. L.

oraz odtwarzacz marki A. (...) wraz z dwoma głośnikami K. (...)

i przewodami o łącznej wartości 10.000 złotych, czym działali na szkodę K. L., czym spowodowali szkodę o łącznej wartości 17.820 złotych,

przy czym S. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary

co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne,

będąc skazanym przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wyrokiem z dnia

10 stycznia 2018r. w sprawie V K 688/17 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art.

275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 24.11.2018r. do 22.05.2019r.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. wobec M. J. i o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wobec S. K.

I. oskarżonych S. K. i M. J. uznaje za winnych tego, że w nocy z 2 na 3 marca 2020r. w Ś. brali udział w pobiciu K. L. w ten sposób, że przewrócili go na chodnik, a następnie wielokrotnie zadawali mu uderzenia po głowie, twarzy i ciele, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k., w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci krwiaków okularowych obu oczodołów, podbiegnięcia krwawego okolicy podoczodołowej lewej, 3 otarć naskórka grzbietu ręki prawej, podbiegnięcia okolicy czołowej w okolicy nadoczodołowej lewej, otarcia naskórka okolicy łędźwiowej lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni, przy czym S. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc skazanym przez Sąd Rejonowy S.-Centrum w S. wyrokiem z dnia 10 stycznia 2018r. w sprawie V K 688/17 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 24.11.2018r. do 22.05.2019r., tj. M. J. czynu z art. 158 § 1 k.k., S. K. czynu z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za te czyny na podstawie art. 158 § 1 k.k., a wobec S. K. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza im kary:

- M. J. – 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

- S. K. – 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonych S. K. i M. J. uznaje za winnych tego, że w dniu 3 marca 2020r. w Ś. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, grożąc natychmiastowym użyciem przemocy wobec K. L., zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1000 euro (4320 złotych), biżuterię złotą i srebrną o łącznej wartości 3.500 złotych oraz jeden kluczyk wraz z pilotem do „(...) do pojazdu A. (...) o nieustalonej wartości, czym działali na szkodę D. L. oraz odtwarzacz marki A. (...) wraz z dwoma głośnikami K. (...) i przewodami o łącznej wartości 10.000 złotych, czym działali na szkodę K. L., czym spowodowali szkodę o łącznej wartości 17.820 złotych, przy czym S. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc skazanym przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wyrokiem z dnia 10 stycznia 2018r. w sprawie V K 688/17 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 24.11.2018r. do 22.5.2019r., tj. M. J. czynu z art. 280 § 1 k.k., a S. K. czynu z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za te czyny na podstawie art. 280 § 1 k.k., a wobec S. K. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierza im kary:

- M. J. – 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

- S. K. – 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wobec M. J. i S. K. w punkcie I. i II. części rozstrzygającej wyroku i wymierza im kary łączne:

- M. J. – 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- S. K. – 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie:

- M. J. – od dnia 4 marca 2020r. godz. 12:20 do dnia 6 marca 2020r. godz. 12:10,

- S. K. – od dnia 4 marca 2020r. godz. 11:50 do dnia 6 marca 2020r. godz. 11:10,

przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i kary te w tej części uznaje za wykonane,

V. na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzeka wobec oskarżonych M. J. i S. K. środek karny w postaci zakazu kontaktowania się w jakikolwiek sposób

z pokrzywdzonym K. L. i zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego na odległość mniejszą niż 100 (sto) metrów przez okres 5 (pięciu) lat,

VI. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego w punkcie V. środka karnego zalicza oskarżonym okres stosowania odpowiadających im rodzajowo środków zapobiegawczych od dnia 6 marca 2020r. do nadal,

VII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonych M. J. i S. K. solidarnie:

1. na rzecz pokrzywdzonej D. L. kwotę 7.820 zł (siedem tysięcy osiemset dwadzieścia 00/100 złotych) – tytułem obowiązku naprawienia szkody w całości,

2. na rzecz K. L. kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy 00/100 złotych) – tytułem obowiązku naprawienia szkody w całości,

3. na rzecz K. L. kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy 00/100 złotych) – tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

VIII. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w częściach równych i wymierza każdemu z oskarżonych opłatę w kwocie 400 złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 280/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie			

rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. K., M. J.	<p>w nocy z 2 na 3 marca 2020 r. w Ś. brali udział w pobiciu K. L. w ten sposób, że przewrócili go na chodnik, a następnie wielokrotnie zadawali mu uderzenia po głowie, twarzy i ciele, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. w wyniku czego doznał obrażeń ciała w postaci krwiaków okularowych obu oczodołów, podbiegnięcia krwawego okolicy podoczodołowej lewej, 3 otarć naskórka grzbietu ręki prawej, podbiegnięcie okolicy czołowej w okolicy nadoczodołowej</p>	

		<p>lewej, otarcia naskórka okolicy łędźwiowej lewej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni, przy czym S. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc skazanym przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wyrokiem z dnia 10 stycznia 2018 r., w sprawie V K 688/17 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 24.11.2018 r. do 22.05.2019 r.,</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>K. L. miał problemy z długami narkotykowymi, spłacał długi osobom trzecim. K. L. kolegował się z S. K. i M. J..</p> <p>W dniu 2 marca 2020 r. K. L. skontaktował się ze swoim znajomym S. K. z prośbą o odebranie go z K.. S. K. razem</p>	zeznania K. L.	2-3, 267-268	

ze swoim kolegą M. J. przyjechali po K. L. i wszyscy razem wrócili do Ś., po drodze objeżdżając pobliskie miejscowości. Około godziny 23:30 podjechali pod dom K. L., gdzie mężczyzna wysiadł, poszedł do domu porozmawiać z matką D. L., a następnie wrócił do samochodu swoich kolegów. Mężczyźni postanowili pojechać na latarnię morską. W czasie podróży doszło do sporu między K. L. a S. K. i M. J.. S. K. zatrzymał samochód na poboczu i kazał K. L. wyjść z auta. Gdy mężczyzna opuścił pojazd, S. K. razem z M. J. przewrócili K. L. na chodnik i uderzali go po głowie, twarzy i ciele. W wyniku zadanych uderzeń K. L. doznał obrażeń ciała w postaci krwiaków okularowych obu oczodołów, podbiegnięcia krwawego okolicy podoczodołowej lewej, 3 otarć naskórka grzbietu ręki prawej, podbiegnięcie okolicy czołowej w okolicy nadoczodołowej lewej, otarcia naskórka okolicy lędźwiowej lewej. Po zakończeniu ataku mężczyźni kazali K. L. wejść z powrotem do samochodu, około godziny 6:30 podjechali pod dom pokrzywdzonego.

zeznania D. L.

12-13, 297-298

częściowo wyjaśnienia S. K. i M. J.	59-60, 289 V. 65, 85-87, 265-266		
Protokół oględzin osoby	68-72		
Wykaz połączeń telefonicznych	127-131, 145-147		
wykaz połączeń – płyta CD	132-133		
Zeznania świadka I. K.	278-280		
Opinia biegłego chirurga	184		
Zeznania świadka J. G.	280-281		
Zeznania świadka R. R.	300		
Kopie smsów D. L.	293-296		
S. K. wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2018 r., w sprawie V K 688/17 został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. którą odbywał w okresie od 24.11.2018 r. do 22.05.2019 r.	Karta karna S. K.	98-99	
wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 10.01.2018 r. sygn.. V K 688/17	125		
1.1.2.	S. K., M. J.	w dniu 3 marca 2020 r. w Ś. na ul. (...),	

działając wspólnie i w porozumieniu, grożąc natychmiastowym użyciem przemocy wobec K. L., zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1000 euro (4320 złotych), biżuterię złotą i srebrną o łącznej wartości 3 500 złotych oraz jeden kluczyk wraz z pilotem do „(...)” do pojazdu A. (...) o nieustalonej wartości, czym działali na szkodę D. L. oraz odtwarzacz marki A. (...) wraz z dwoma głośnikami K. (...) i przewodami o łącznej wartości 10 000 złotych, czym działali na szkodę K. L., czym spowodowali szkodę o łącznej wartości 17 820 złotych, przy czym S. K. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc skazanym przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wyrokiem z dnia 10 stycznia 2018 r., w sprawie VK 688/17 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie

		od 24.11.2018 r. do 22.5.2019 r.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>K. L. miał problemy z długami narkotykowymi, spłacał długi osobom trzecim. K. L. kolegował się z S. K. i M. J..</p> <p>W dniu 3 marca 2020 r. około godziny 6:30, po nocnej przejażdżce samochodem, podczas której doszło do pobicia K. L., S. K. podjechał swoim samochodem w okolice domu rodziców K. L.. W samochodzie znajdowali się także K. L. i M. J.. S. K. kazał K. L. wsiąść za kierownicę, zaś on sam z M. J. schowali się w bagażniku. K. L. podjechał pod swój dom i wycofał auto pod garaż. Mężczyźni wysiedli z bagażnika i grożąc użyciem przemocy kazali K. L. otworzyć mieszkanie i udostępnić pokoje. Gdy weszli do mieszkania zaczęli zabierać wartościowe przedmioty tj. biżuterię złotą i srebrną należącą do D. L., 1000 euro, kluczyk wraz z pilotem do (...) do pojazdu A. (...) należące do D. L. oraz odtwarzacz marki A. (...) wraz z dwoma głośnikami K. (...) i przewodami należącymi do K. L.. Mężczyźni grozili K. L. użyciem wobec niego przemocy, w związku z czym pokrzywdzony</p>	Zeznania K. L.	2-3, 267-268	

<p>bał się ich powstrzymać. Około godziny 10:00 wszyscy trzej mężczyźni wyszli z mieszkania i pojechali razem do M.. S. K. udał się tam do kantoru w celu wymienienia skradzionych pieniędzy. Następnie mężczyźni wrócili do Ś. i się rozeszli.</p>			
Zeznania D. L.	12-13,297-298,		
Protokół oględzin miejsca	15-23		
zeznania M. G.	43-44, 269		
Zeznania Z. D.	46-47, 269		
Częściowo wyjaśnienia S. K. i A. J.	59-60, 289 V. 65, 85-87, 265-266		
wykaz połączeń telefonicznych	127-131, 145-147		
wykaz połączeń – płyta CD	132-133		
Protokół odtworzenia zapisu wideo	135-141		
Nagranie monitoringu	142, 143		
Materiał poglądowy	149-150		
Protokół pobrania wymazu	188, 189		
Opinia Laboratorium Kryminalistycznego	195-197		
Opinia z zakresu genetyki sądowej	199-208		

Zeznania I. K.	278-280		
Zeznania J. G.	280-281		
Zeznania R. R.	300		
S. K. wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2018 r., w sprawie V K 688/17 został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. którą odbywał w okresie od 24.11.2018 r. do 22.05.2019 r.	Karta karna S. K.	98-99	
wyrok Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 10.01.2018 r. sygn.. V K 688/17	125		
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	Protokół oględzin osoby	Dokument sporządzony przez uprawnione osoby w sposób zgodny z prawem. Sądowi nie nasunęły się żadne wątpliwości, co do wiarygodności dokumentu.	
Opinia biegłego chirurga	Sąd uznał za wiarygodną opinię z dnia 27 listopada 2020 r. Opinia została sporządzona przez osobę posiadającą wiadomości specjalne z zakresu chirurgii, jest jasna, pełna oraz niesprzeczna. Nadto strony nie kwestionowały przedmiotowej opinii. Opinia jest jasna, pełna, nie jest wewnętrznie sprzeczna.		
1.1.1., 1.1.2.	Częściowo zeznania K. L.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego złożone w toku postępowania przygotowawczego. K. L. złożył zeznania parę godzin po całym zajściu, opisując dokładnie przebieg całego zdarzenia. Zeznania były złożone spontanicznie, od razu po zdarzeniu, w związku z czym najpełniej odnoszą się do wydarzeń z dnia 2 i 3 marca 2020 r. Zeznania te składają się na logiczną całość i korelują z pozostałym	

		<p>materiałem zebrany w sprawie. Tu podkreślić trzeba, że skoro oskarżeni byli bardzo dobrymi znajomymi pokrzywdzonego, przecież pojechali po niego do innej miejscowości, pomagali znaleźć mu pracę, to nie ma żadnego logicznego wytłumaczenia dlaczego to ich fałszywie miałby oskarżyć pokrzywdzony o popełnienie na jego szkodę czynów. Pokrzywdzony opisał przebieg zajścia, drogę do domu, wejście, wyjście, cały przebieg zajścia koreluje jeśli chodzi o godziny i czasookres z monitoringiem z domu vis a vis domu pokrzywdzonego. Pokrzywdzony po gangsterskich porachunkach bał się wyjść z auta, wyciągał go z niego wręcz funkcjonariusz Policji, zmieniał zeznania na rozprawie, widocznym było jak się poci zeznając, jak :”błądzi” w zeznaniach, jak po raz kolejny bojąc się zeznawać, z zeznań wycofuje się. Odmiennie natomiast należy ocenić zeznania świadka złożone już w toku postępowania sądowego, którym to Sąd nie dał wiary, o czym szerzej w pkt 2.2. uzasadnienia.</p>	
Zeznania D. L.	Zeznania D. L. Sąd uznał za wiarygodne. Pokrzywdzona nie była bezpośrednim świadkiem		

	<p>zdarzenia, widziała jedynie jego skutki w postaci braku skradzionych przedmiotów w mieszkaniu oraz obrażeń na ciele syna. Dokładnie opisała przedmioty, które zostały jej skradzione. Zeznania pokrzywdzonej są spójne, Sąd nie znalazł podstaw do odmówienia im wiarygodności. Zeznania zaś na rozprawie były „łagodniejsze” bardziej obciążające syna. Świadek musiała także konfrontować się ze sprawą, która, co wynika z akt była dla świadka trudnym przeżyciem (K. L. o tym zeznał).</p>	
Wykazy połączeń telefonicznych, notatka urzędowa	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby, w sposób przewidziany prawem. Strony ich nie kwestionowały, Sądowi z urzędu nie nasunęły się żadne wątpliwości.	
Karta karna, wyrok	Dokumenty urzędowe, brak podstaw do kwestionowania wskazanych dowodów.	
Zeznania świadka J. G.	Świadek złożył zeznania wiarygodne, nie jest zainteresowany konkretnym rozstrzygnięciem w sprawie, chociaż zeznania obarczone są upływem czasu.	
Zeznania świadka R. R.	Świadek złożył zeznania wiarygodne, nie jest zainteresowany	

	konkretnym rozstrzygnięciem w sprawie, korelują one z analizą monitoringu w sprawie.	
Zeznania świadka I. K.	Sąd uznał te zeznania za wiarygodne co do dobrych relacji pokrzywdzonego i oskarżonych.	
1.1.2.	Zeznania M. G.	Sąd uznał zeznania M. G. za wiarygodne. W ramach składanych zeznań świadek nie potrafiła wskazać, która osoba była u niej w kantorze, podała jednak cechy charakterystyczne wyglądu tej osoby, które to pokrywają się z wizerunkiem oskarżonego. Chociaż świadek finalnie wskazała na wizerunek innej osoby niż oskarżony, to jednak podkreślała, że nie jest pewna, gdyż osoba, która przyszła do niej do kantoru miała założony kaptur. Niemniej jednak sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał, iż faktycznie to on w dniu 3 marca 2020 r. był w kantorze wymienić pieniądze w walucie euro należące do pokrzywdzonego.
Zeznania Z. D.	Zeznania Z. D. złożone w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego Sąd uznał za wiarygodne. Z. D. nie był związany w jakikolwiek z przedmiotową sprawą, jako osoba obca	

	<p>nie jest bezpośrednio zainteresowana rozstrzygnięciem sprawy w konkretny sposób. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do kwestionowania prawdziwości jego zeznań. Świadek na okazanych mu tablicach poglądowych nie wskazał na oskarżonych, również z uwagi na upływ czasu i problemy z pamięcią nie był w stanie rozpoznać okazanej mu na fotografiach biżuterii.</p>	
<p>Protokoły, nagrania</p>	<p>Wymienione dokumenty zostały sporządzone przez osoby uprawnione, zgodnie z przepisami prawa, w toku postępowania nie były kwestionowane przez strony. Sąd nie znalazł żadnych powodów, aby zaprzeczyć ich wiarygodności.</p>	
<p>Opinia Laboratorium Kryminalistycznego</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodną opinię biegłego, jako sporządzoną przez osobę dysponującą odpowiednim zasobem wiedzy fachowej; opinia okazała się kompletna, jasna i logicznie umotywowana. Sądowi nie nasunęły się żadne wątpliwości, strony również nie kwestionowały przedmiotowej opinii.</p>	
<p>Opinia z zakresu genetyki sądowej</p>	<p>Opinię tą Sąd uznaje za w pełni wiarygodną, została ona sporządzona przez podmioty posiadające</p>	

	<p>fachową wiedzę z zakresu genetyki sądowej. Opinia ta jest pełna, jasna oraz niesprzeczna, zaś strony nie podnosiły zarzutów co do niniejszej opinii.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1., 1.1.2.	Wyjaśnienia S. K.	<p>Wyjaśnienia oskarżonego S. K. Sąd w przeważającej części uznał za niewiarygodne. Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i zanegował swoje sprawstwo. Wersja przedstawiona przez oskarżonego nie znajduje pokrycia w pozostałym materiale dowodowym i stanowi jedynie próbę obrony przed postawionymi zarzutami. Wskazać należy, że na zabezpieczonej w domu pokrzywdzonych rękawiczce ujawniono DNA, które jest zgodne z profilem DNA S. K.. Dna to znajdował się na rękawiczce w salonie, oskarżony miał w rękawiczkach dokonywać napraw w przeszłości auta – jednak co wydaje się oczywiste – samochodu nie naprawia się w salonie,</p>	

a tam rękawiczka została ujawniona. Karkołomna wydaje się konstrukcja wydarzeń jakoby akurat ta rękawiczka została przeniesiona do salonu z garażu. Ponadto oskarżony wskazywał, iż w dniu zdarzenia tj. 3 marca 2020 r. około godziny 10:00 pokrzywdzony dzwonił do niego w celu oddania pieniędzy, jednakże w wykazie połączeń dla numeru przypisanego do K. L. brak jest połączenia z tego dnia na numer telefonu oskarżonego. Dowody te, jak również zeznania pokrzywdzonego, negują wersje przedstawioną przez S. K.. Oskarżony nie neguje natomiast faktu pojechania do K. po pokrzywdzonego oraz następnego dnia do kantoru w M. – motywy i przebieg poszczególnych zdarzeń nie są jednak spójne i logiczne, dlatego też uznać je należało w tym zakresie za niewiarygodne. Nie ma logicznego uzasadnienia tego dlaczego akurat oskarżonego jako świetnego kolebę, któremu nawet z problemów z pokrzywdzonym zwierza się matka, miały oskarżać K. L.. Wycofanie się pokrzywdzonego na rozprawie z zeznań obciążających oskarżonego spowodowane było tym samym co powodowało, że na zeznania Policjant

		musiał go wyciąć wręcz siłowo z auta – strachem.	
1.1.1., 1.1.2.	Wyjaśnienia M. J.	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego zarówno co do pierwszego jak i drugiego zarzucanego mu czynu. Materiał dowodowy, a w szczególności zeznania świadków oraz samych pokrzywdzonych (pierwsze zeznania) bezpośrednio wskazuje na winę oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów. Wyjaśnienia oskarżonego są pełne sprzeczności, nie znajdują pokrycia w materiale dowodowym oraz odbiegają od zasad doświadczenia życiowego. Z jednej strony oskarżony wskazuje, że wieczorem pokrzywdzony chciał pożyczyć od niego auto, aby pojechać na kurs do K., a już następnego dnia w godzinach popołudniowych (o godzinie 12) miał spotkać się z pokrzywdzonym w celu odebrania auta. Również oskarżony wskazywał, że dzień przed zdarzeniem dokonywał napraw samochodu w garażu pokrzywdzonego – wersja ta pojawiła się dopiero po ujawnieniu śladów DNA na rękawiczkach znalezionych w domu pokrzywdzonego, nadto jak wynika z protokołu oględzin mieszkania rękawiczka znajdowała się</p>	

		<p>na podłodze wyłożonej panelami, a nie jak wskazuje oskarżony w garażu pokrytym kafelkami. Nie ma logicznego uzasadnienia tego dlaczego akurat oskarżonego jako świetnego kolegę, miałby oskarżać K. L.. Wycofanie się pokrzywdzonego na rozprawie z zeznań obciążających oskarżonego spowodowane było tym samym co powodowało, że na zeznania Policjant musiał go wyciąć wręcz siłowo z auta – strachem. Strach u pokrzywdzonego widział Sąd gdy przesłuchiwał pokrzywdzonego na rozprawie.</p>	
<p>1.1.1., 1.1.2.</p>	<p>Częściowo zeznania K. L.</p>	<p>Zeznania K. L. złożone w toku postępowania sądowego Sąd uznał za niewiarygodne. W swoich zeznaniach pokrzywdzony wycofał się z wcześniejszych zeznań, wskazując, iż wszystko jest załatwione. Sposób jego wypowiedzi oraz zachowanie podczas składania zeznań przed Sądem wskazuje, iż nie były to zeznania złożone w sposób swobodny i nieprzymuszony. Świadek był zdenerwowany, jego wypowiedzi było lakoniczne i niespójne. Pokrzywdzony nie potrafił w sposób logiczny wytłumaczyć prezentowanej wersji wydarzeń. Zeznania te</p>	

nie pokrywają się z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek matce powiedział: "biorę to na siebie", a nie to ja zrobiłem. Słowa te wskazują ewidentnie, że świadek nadal się obawia. Ważne jest też to, że świadek wskazał, iż „Tu Policja nie działa tak jak powinna”. K. L. był ofiarą można rzec „gangsterskich porachunków”. Cały przebieg zajścia – rozciągniętego w czasie, pełnego przemocy, zmuszania w ocenie Sądu wymagał natychmiastowego odizolowanie sprawców od pokrzywdzonego. Prerażony świadek zaś złożył zeznania, a podejrzani w pierwszym etapie postępowania nie ponieśli żadnych konsekwencji. Stąd wynika dalsze zachowanie świadka, który widząc brak mimo takich czynów – jego ochrony – poddał się, wolał wycofać się z obciążających zeznań. K. L. nie miał żadnego poczucia bezpieczeństwa. Wobec czego jak zeznał:” nie chciał nikomu robić pod górkę”.

K. L. miał obrażenia, K. L. opisał tak zajście – jak wynika ono z nagrania z monitoringu. Wreszcie wskazać trzeba, że gdyby to on dokonał włamania (upozorował włamanie) to nie zabrałby pamiątkowych rzeczy po zmarłej siostrze, a w

		końcu ujawniając rzekomą prawdę, że on jest sprawcą podałby matce komu rzeczy po zmarłej siostrze sprzedał.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	S. K., M. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżeni S. K. i M. J. swoim zachowaniem zrealizowali znamiona czynu z art. 158 § 1 k.k. Przepis ten penalizuje tzw. przestępstwo pobicia i bójki. Pobicie jest czynna napaść dwóch lub więcej osób na inną osobę lub osoby, przy czym w zdarzeniu tym występuje wyraźny podział ról na napastników i napadniętych (broniących się). Ponadto zgodnie z art. 158 § 1 k.k. karalny jest jedynie udział w pobiciu, którego intensywność i agresywność osób uczestniczących stwarza poważne zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego. Jest to przestępstwo skutkowe – jego skutkiem			

jest stworzenie stanu bezpośredniego niebezpieczeństwa. W realiach niniejszej sprawy każdy z oskarżonych zadawał ciosy pokrzywdzonemu, wcześniej rzucając go na chodnik, uniemożliwiając tym samym podjęcie jakiegokolwiek obrony. Charakter zadawanych ciosów, w tym uderzenie w okolice głowy i twarzy uzasadnia, że pobicie stworzyło bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k.

Sąd wyeliminował z kwalifikacji prawnej czynu art. 157 § 2 k.k., albowiem brak jest możliwości ustalenia, kto z oskarżonych obrażenia spowodował.

W stosunku do oskarżonego S. K. przyjąć należy, że przypisanego przestępstwa dopuścił się w warunkach tzw. recydywy specjalnej podstawowej opisanej w art. 64 § 1 k.k. Oskarżony wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2018 r. (sygn. akt V K 688/17) został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., którą to odbył w okresie od 24 listopada 2018 r.

<p>do 22 maja 2019 r. Po odbyciu tej kary w ciągu 5 lat popełnił umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, czym zrealizował wszystkie przesłanki określone w art. 64 § 1 k.k.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	2	S. K., M. J.
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>W zakresie drugiego zarzucanego oskarżonym czynu Sąd uznał, iż sprawcy dopuścili się przestępstwa rozboju z art. 280 § 1 k.k., a nie przestępstwa kradzieży. Przestępstwo rozboju stanowi kwalifikowaną postać przestępstwa kradzieży z art. 278 § 1 k.k. Dla rozboju charakterystycznym jest to, że groźba użycia przemocy jest środkiem zmierzającym do zabór rzeczy. Słusznie wskazuje się w orzecznictwie, że "groźna natychmiastowego użycia przemocy stanowiąca znamię przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. lub § 2 k.k. musi posiadać cechy groźby karalnej, o której mowa w art. 190 § 1 k.k., a zatem groźba taka musi wzbudzić w</p>			

zagrożonym obawę, że będzie spełniona" (wyrok SA we Wrocławiu z dnia 22 lutego 2012 r., II AKa 23/12, LEX nr 1120039). Rozbój może być popełniony tylko z winy umyślnej i jest przestępstwem kierunkowym.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie pozostawia wątpliwości, iż oskarżeni stosowali względem pokrzywdzonego groźby zastosowania przemocy (z pewnością mógł się ich obawiać, skoro chwile przed rozbojem przez tych samych sprawców został pobity) i w konsekwencji dokonali zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotów stanowiących własność pokrzywdzonego oraz jego matki. Zastosowana przez oskarżonych groźba przemocy poprzedzała sam zabór należących do niego i jego matki rzeczy uznać należało, że oskarżeni działali niewątpliwie umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym przywłaszczenia rzeczy należących do K. i D. L.. Nadto niewątpliwie jest to, że wypowiedane groźby wzbudzały u pokrzywdzonego obiektywną obawę, że zostaną spełnione. Sam pokrzywdzony w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu

przygotowawczym wskazywał, że nie był w stanie nic zrobić, gdyż sprawcy mu grozili, zaś jego obawa niewątpliwie była uzasadniona wcześniejszym zachowaniem sprawców, którzy kilka godzin wcześniej pobili go na ulicy.

W stosunku do oskarżonego S. K. przyjąć należy, że przypisanego przestępstwa dopuścił się w warunkach tzw. recydywy specjalnej podstawowej opisanej w art. 64 § 1 k.k. Oskarżony wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2018 r. (sygn. akt V K 688/17) został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., którą to odbył w okresie od 24 listopada 2018 r. do 22 maja 2019 r. Po odbyciu tej kary w ciągu 5 lat popełnił umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, czym zrealizował wszystkie przesłanki określone w art. 64 § 1 k.k.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. K., M. J.	1.	1.	W niniejszej sprawie nie ujawniły się okoliczności wyłączające winę lub bezprawność czynu, w związku z czym należało wymierzyć oskarżonym karę, która będzie odpowiadać winie i stopniu społecznej szkodliwości czynu. Sąd wymierzając oskarżonym karę kierował się dyrektywami

wynikającymi z art. 53 k.k. i następnymi.

Zarzucany oskarżonym czyn jest więcej niż znikomy co do stopnia społecznej szkodliwości. Przede wszystkim oskarżeni godzili w taki istotne dobro jakim jest życie i zdrowie człowieka. Podkreślenia wymaga, że oskarżeni popełnili czyn wspólnie, atak nastąpił ze strony dwóch osób, mieli więc znaczną przewagę nad pokrzywdzonym, rzucili go na chodnik uniemożliwiając jakąkolwiek obronę. Spowodowali u pokrzywdzonego obrażenia.

Czyn zarzucany oskarżonym zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3.

Wymierzając oskarżonemu M. J. karę za przypisane przestępstwo Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające. Do okoliczności łagodzących należy dotychczasowy brak karalności oskarżonego. Natomiast motywacja, sposób działania sprawcy oraz użycie przemocy bez powodu przemawia na jego niekorzyść. W ocenie Sądu kara 4 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i winy

			<p>oskarżonego. W stosunku do oskarżonego S. K. Sąd miał na względzie, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w ramach recydywy specjalnej podstawowej, w związku z czym Sąd zdecydował się na wymierzenie mu kary surowszej tj. 6 miesięcy pozbawienia wolności. Obaj oskarżeni dokonali pobicia z uwagi na długi narkotykowe pokrzywdzonego.</p> <p>Wyjątkowo negatywnie Sąd ocenia, że pobili kolegę, który im ufał.</p> <p>Tak wymierzone kary spełnią cele kary w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.</p>
S. K., M. J.	2.	2.	<p>Wymierzając karę za drugi czyn zarzucany oskarżonym, Sąd mając na uwadze, iż oskarżeni są zdadni do przypisania im winy wymierzył M. J. karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy, za w stosunku do S. K. 2 lat i 8 miesięcy. Wymierzając oskarżonym karę Sąd miał na uwadze to w jak istotne dobro godzili, jak również sposób ich działania, motywację, wartość skradzionych dóbr, ilość pokrzywdzonych, fakt penetrowania domu pokrzywdzonych, zmuszenie do zawiezienia się do niego, zawiedzenie zaufania pokrzywdzonego, zdemolowanie domu,</p>

			<p>zastraszenie pokrzywdzonego, a pośrednio i jego matki. Nadto oskarżony S. K. był osobą karaną, czynu dopuścił się w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k., dlatego też należało wymierzyć mu karę surowszą. W ocenie Sądu, mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności orzeczona w takim wymiarze jest sprawiedliwą sankcją za popełnione przez oskarżonego przestępstwo, przy uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonych. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonym winna była być wymierzona powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, aby móc osiągnąć cele stawiane przez ustawodawcę, a w szczególności stanowić należyta represję za naruszenie porządku prawnego i zapobiec ponownemu popełnieniu przestępstwa w przyszłości.</p>
S. K., M. J.	3.	1., 2.	<p>W stosunku do oskarżonych zostały spełnione przesłanki umożliwiające wymierzenie im kary łącznej pozbawienia wolności. Zasady kształtowania tej kary zostały określone w art.</p>

			<p>85 kk i następnych. Sąd wymierza karę łączną powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.</p> <p>Mając na uwadze powyższe regulacje oraz dyrektywy wymiaru kary w stosunku do M. J. Sąd wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w wysokości 2 lat i 6 miesięcy, zaś wobec S. K. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.</p>
S. K., M. J.	5.	1.	<p>W punkcie V wyroku Sąd mając na uwadze treść art. 41a § 1 i 4 kk oraz okoliczności popełnienia czynów, uznał za słuszne orzeczenie wobec S. K. i M. J. środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonym K. L. w jakikolwiek sposób oraz zakaz zbliżania się przez oskarżonych do pokrzywdzonego na odległość mniejszą, niż 100 metrów przez okres 5 lat. Orzeczony zakaz kontaktowania i zbliżania pozwoli pokrzywdzonemu uniknięcia kontaktu z oskarżonymi i zapewni mu bezpieczeństwo. Z analizy akt sprawy wynika,</p>

			iż pokrzywdzony nadal obawia się oskarżonych.
S. K., M. J.,	7.	2.	Zdaniem Sądu, w świetle okoliczności sprawy, zasadne jest orzeczenie wobec oskarżonych obowiązku naprawienia szkody, jaką wyrządzili przez popełnienie przypisanego im czynu w całości. Ustalone kwoty wynikają z oszacowanej w toku postępowania wartości szkód tj. wartości skradzionego mienia. Nadto w ocenie Sadu, pokrzywdzonemu K. L. należy się rekompensata za doznane krzywdy moralne oraz fizyczne, dlatego też Sąd orzekł zadośćuczynienie w wysokości 5000 zł. Wskazane środki kompensacyjne Sąd zasądził od oskarżonych solidarnie.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. J., S. K.	4.	4.	Kierując się treścią art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonych okres ich aresztowania w sprawie.
M. J., S. K.	6.		Na podstawie art. 63 § 2 k.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres

		stosowanych wobec oskarżonych środków zapobiegawczych w sprawie.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII.	Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonych oraz ich możliwości zarobkowe Sąd zasądził od nich koszty sądowe w częściach równych wygenerowane w toku procesu, nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonych z obowiązku ich ponoszenia.	
6. Podpis		
25.03.2022r.		